

तच्छ्रुत्वा राजसिंहस्य वाक्यमद्भुतविस्तरं ।
 कृष्टरोमा मरुतेजा विश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ १ ॥
 सदृशं राजशार्दूल त्वयेतद्वाक्यमीरितं ।
 सौरे वंशेऽभिजातेन वशिष्ठवशवर्तिना ॥ २ ॥
 यस्तु मेऽभिमतः कामस्त्वत्तः प्राप्तुमभीप्सितः ।
 यदुद्दिश्यागतश्चास्मि कार्यं तच्छ्रूयतामिति ॥ ३ ॥
 यज्ञसिद्धिकरं किञ्चिदास्थितोऽस्मि मरुद्वतं ।
 न क्रोड्यं मया तत्र कस्यचिद्भुवि भूपते ॥ ४ ॥
 व्रते चाप्यसमाप्ते मे यज्ञघ्नौ राजसाधमौ ।
 वेदीमभ्येत्य तरसा रुधिरेणाभ्यवर्षतां ॥ ५ ॥
 अभिभूतोऽसकृत् ताभ्यामहं नियमयन्नितः ।
 अपक्रम्याश्रमात् तस्माद्रष्टुं त्वामभ्युपागतः ॥ ६ ॥
 न हि मे क्रोधमुत्सृष्टुं क्षमं तत्र कथञ्चन ।
 ईदृशी यज्ञदीक्षासौ मम तस्मिन् मरुक्रतौ ॥ ७ ॥
 त्वत्प्रसादादविघ्नेन प्रापयेयं क्रियाफलं ।
 त्रातुमर्हसि मामार्तं शरणार्थिनमागतं ॥ ८ ॥
 तयोस्त्वं प्रतिषेद्धारं रामं सत्यपराक्रमं ।
 दातुमर्हसि मे तत्र रक्षार्थममितौजसं ॥ ९ ॥